

Konvencija br.18 - O naknadama koje se isplaćuju radnicima za profesionalne bolesti

OPŠTA SKUPŠTINA Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno veće Međunarodne kancelarije rada, sastavši se na svom 7. zasedanju 19. maja 1925. ,i

odlučivši prihvatiti određene predloge u vezi s naknadama za profesionalne bolesti, a što je prva tačka dnevnog reda zasedanja, i

odlučivši ovim predlozima dati oblik međunarodne konvencije;

usvaja 10. juna 1925. godine sledeću konvenciju pod nazivom Konvencija o naknadi štete radnicima (profesionalne bolesti) iz 1925. na ratifikaciju članicama Međunarodne organizacije rada u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se da će radnicima koji postanu nesposobni za rad zbog profesionalne bolesti ili, u slučaju smrti koja nastupi kao posledica takve bolesti, osobama koje su oni uzdržavali, osigurati naknadu u skladu s opštim načelima nacionalnog zakonodavstva koja se odnose na naknadu u slučaju industrijskih nesreća.

2. Iznos takve naknade ne sme biti manji od iznosa propisanog nacionalnim zakonodavstvom za povredu koja proizlazi iz industrijske nesreće. Uzimajući u obzir prethodnu odredbu, prilikom utvrđivanja, u svojim nacionalnim zakonima i drugim propisima uslova pod kojima će naknada za navedene bolesti biti isplaćena, te prilikom primene na navedene bolesti svojih zakona i drugih propisa kojima se uređuje pitanje naknade u slučaju industrijskih nesreća, svaka članica može usvojiti one izmene i dopune koje smatra primerenim.

Članak 2.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se da će profesionalnim bolestima smatrati one bolesti i trovanja koja su prouzrokovana supstancama navedenim u priloženoj tablici, kada takve supstance ili trovanja utiču na radnike zaposlene u trgovini ili industrijama navedenim u suprotnoj koloni priložene tablice, te proizlaze iz rada u preduzećima obuhvaćenim navedenim nacionalnim zakonodavstvom.

TABLICA

Popis bolesti i toksičnih supstanci	Popis odgovarajućih industrija i procesa
Trovanje olovom, njegovim legurama ili spojevima	Obrada rude koja sadrži olovo, njihove posljedice uključujući olovni pepeo u fabrikama cinka.
	Topljenje starog cinka i olova u ingotima.
	Izrada predmeta od livenog olova ili od olovnih legura.
	Zaposlenost u poligrafskim industrijama.
	Proizvodnja olovnih spojeva.
	Proizvodnja i popravljanje električnih akumulatora.
	Priprema i korištenje emajla koji sadrži olovo.
	Poliranje pomoću olovnih strugotina ili kita u prahu s olovnim sadržajem.
	Svi slikarski radovi koji uključuju pripremu i rukovanje premazima, lepilima ili bojama koje sadrže olovne pigmente.
Trovanje živom, amalgamima, spojevima njihove posljedice	Obrada živine rude.

	Proizvodnja živinih spojeva.
	Proizvodnja mernih i laboratorijskih uređaja.
	Priprema sirovine za izradu šešira.
	Pozlata u vatri.
	Korišćenje živinih pumpi u proizvodnji električnih sijalica.
	Proizvodnja fulminata sa živinim upaljačima.
Infekcija antraksom	Rad sa životinjama zaraženim antraksom.
	Rukovanje s životinjskim leševima ili delovima takvih leševa, uključujući kožu, kopita i rogove.
	Utovar i istovar ili prevoz robe.

Članak 3.

Službene ratifikacije ove Konvencije će se, pod uslovima utvrđenim Statutom Međunarodne organizacije rada, saopštiti generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registracije.

Članak 4.

1. Ova Konvencija stupa na snagu onog datuma kada kod glavnog direktora budu registrovane ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada.

2. Ona obavezuje samo one članice čije su ratifikacije registrovane u Međunarodnoj kancelariji rada.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu onog datuma kada je njena ratifikacija registrovana u Međunarodnoj kancelariji rada.

Članak 5.

Čim ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada budu registrovane u Međunarodnoj kancelariji rada, generalni direktor Međunarodne kancelarije rada će to notifikovati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im takođe notifikovati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno saopšte članice Organizacije.

Članak 6.

Uzimajući u obzir odredbe članka 4., svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primenjivati odredbe članaka 1. i 2. najkasnije od 1. januara 1927. i preduzimati sve potrebne mere kako bi osigurala sprovođenje tih odredbi.

Članak 7.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratifikovala ovu Konvenciju obavezuje se da će je primenjivati na svoje kolonije, posede i protektorate, u skladu s odredbama članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada.

Članak 8.

Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od pet godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registracije. Takav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kada je registrovan u Međunarodnoj kancelariji rada.

Članak 9.

Najmanje jednom u deset godina, Upravno veće Međunarodne kancelarije rada Opštoj skupštini će podneti izveštaje o primeni ove Konvencije i razmotriti potrebu uvrštavanja pitanja njene revizije ili izmene na dnevni red Skupštine.

Članak 10.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su verodostojni.